

verselinje															
kolon								kolon							
dipodi				dipodi				dipodi				dipodi			
fod		fod		fod		fod		fod		fod		fod		fod	
st.	sv.	st.	sv.	st.	sv.	st.	sv.	st.	sv.	st.	sv.	st.	sv.	st.	sv.
'		(')		(')		(')		'		(')		(')			
–	–	–	–	–	–	–	–	–uu	–	–	–	–	–	–	∅
uu	uu	uu	uu	uu	uu	uu	uu	u	uu	uu	uu	uu	uu	uu	
	u	u	u	u	u	u	u		u	u	u	u	u	u	
			∅				∅				∅			∅	

cón	sol	cén	sōr	áid	ī	lis	–	quéi	fu	īt	–	á	pud	vōs	–
táu	rasi	a	–	cí	sau	na	–	sám	ni	o	–	cé	pīt	–	–
súbi	gi	t óm	ne	lóu	cā	nam	–	óp	si	dés	que	áb	dou	cīt	–

st./sv. = stærk eller svag stilling.

- Stærke stillinger udfyldes næsten altid. Hvis en stærk stilling er tom, er den svage stilling i samme fod også tom.
- 1., 3., 5. og 7. fod har altid accent på den stærke stavelse.
- 2., 4., 6. og 8. fod har accent på den stærke stilling, undtagen hvis den indtages af en endestavelse.
- Når den stærke stilling er optaget af en ubetonet stavelse (altid en endestavelse), er den svage stilling i samme fod tom.

- Svage stillinger kan kun stå tomme i 2., 4., 6. og 8. fod. I 8. fod, dvs. versende, er den svage stilling altid tom, og i 4. fod, dvs. lige før cæsuren, er den det ofte.

*Honc oino ploirumē cōsentiont romānī
duonōro(m) optumo(m) fuisse viro(m). Lūciom Scīpiōne(m).
Fīlios Barbātī cōnsol cēnsōr aidīlis hic fuet apud vōs,
hec cēpīt Corsica(m) Aleria(m)que urbe(m),
dēdet Tempestātebus aide(m) meretō.*

hón	coi	no	–	plói	ru	mē	–	có	sent	í	unt	ró	ma	nī	–
dvó	nō	ro	–	óp	tu	mo	–	fú	is	se	–	ví	rom	–	–
lú	ci	om	–	scí	pi	ó	nem	fī	li	os	–	bár	bā	tī	–
cón	sol	cén	sōr	ái	dī	lis	–	híc	fu	ēt		ápud	vōs	–	–
héc	cē	pīt	–	cór	si	cam	–	ále	ri	ám	que	úr	bem	–	–
dé	dīt	tém	pes	tá	tebu	s ái	dem	mére	tō	–	–	–	–	–	–

*Lūcius Cornēlius Lūciī fīlius Publīi Scīpiō.
Quaestōr, Tribūnus Mīlitum. Annōs nātus XXXIII mortuus.
Patēr rēgem Antiochum subēgīt.*

lūc	ius	cór	nē	li	us	lū	cī	fí	li	us	–	–
quáes	tōr	trí	bū	nus	–	mí	li	tum	–	–	–	–
Án	nōs	ná	tōs	trī	gin	tá	trēs	mór	tu	us	–	–
pá	tēr	rē	gem	án	tio	chum	–	súb	ē	gīt	–	–